

Thư m sát trên đ o Tr ng Sa

Tác Giả: Nguy n Nhân Ch ng.

Thứ Sáu, 21 Tháng 9 Năm 2012 20:52

Tác gi câu chuy n này xin đ c vi t ra đây câu chuy n c a 28 năm v tr c,

nh m t nén h ng lòng th p mu n đ t ng nh đ n h n 130 đ ng bào trên “ ghe ông C ” nh ng ng i b n đ ng hành c a tác gi đã b t h nh g c ngã tr c nh ng h ng súng oan nghi t c a nh ng tên Vi t c ng cu ng sát. Nh ng ng i còn may m n s ng sót sau cu c th m sát trên, n u có đ p đ c đ c nh ng dòng ch này xin hãy cùng nhau dành m t phút đ c u nguy n cho nh ng b n đ ng hành x u s c a chúng ta. Nh ng k theo c ng s n là nh ng k cu ng tín, cu ng sát. Cho nên chúng m i x súng b n nh ng ng i ch y đi, dù là đàn bà hay con tr , trong tay không t c s t. Dù chúng đ i tên, thay áo b đ i, v t nón c i, b dép râu....

Nguy n Nhân Ch ng.

Chúa i c u con v i !

Ti ng thét đau th ng, hãi hùng c a ng i ph n n m sát c nh tôi, cùng lúc v i m t dòng n c m vãng vào m t đã khi n cho tôi ph i l y tay vu t m t mình và bàng hoàng nh n ra toàn là máu, máu nóng đã p vào m t tôi t ng i ph n bên c nh. Tôi ng ng cao đ u lên m t chút đ nhìn sang bên c nh, ng i ph n đang o n o i v i v t th ng m t bên đui v toác do đ n xuyên phá, máu tuôn x i x . Tôi xót xa nhìn ng i ph n đang lẫn l n vì đau đ n, nh ng cũng đành b t l c không c u giúp gì đ c, vì ngay b n thân tôi cũng đang n m b p dí xu ng sàn tàu đ tránh đ n.

Đ n v n ti p t c n , ti ng rên xi t, la hét, kêu gào, c a nh ng ng i b trúng đ n quy n vào nhau t o thành m t th âm thanh h n lo n đ n r n ng i, âm thanh gi a biên gi i c a s s ng và cái ch t ch di n ra trong m t cái nháy m t, m i còn nghe rên la đó.... m t lo t đ n ti p theo đã ghim ch t vào thân ng i, l p t c ti ng rên la im b t, m t con ng i đã vĩnh vi n ra đi, nh ng ng i khác ti p t c rên la, ch đ i lo t đ n ti p theo c p l y m ng s ng c a mình.

Tôi t nh th m, mu n s ng còn ph i r i b con tàu ngay l p t c. Tôi vùng đ y, và nh n ra con tàu đang chìm đ n t phía sau c a thân tàu, phía tr c c a con tàu đã b đ n pháo b n gãy, đang ch ng lên tr i. Tr c m t tôi, chung quanh tôi, máu th t vãng tung tóe, thây ng i n m la

lißt, mßt cßnh tßng hßi hßng mà tôi chßa tßng chßng kißn. Thßn kinh tôi tê cßng vì sß hßi khißn tôi mußn khßy xußng, nhßng bßn nßng sßng còn cßa con ngß i trong tôi bßng sßng dßy, tôi lao mình ra khßi con tàu phóng xußng bißn vßa lúc mßt cßn sóng bißn chßp tßi cußn tôi rßi xa con tàu. Thßt là may mßn, tôi vßa rßi xa con tàu thì dßng nhß cùng mßt lúc, mßt trái đßn pháo kích rßt chính xác ngay gißa con tàu khißn con tàu gãy đôi và chìm xußng bißn, mang theo toàn bß sß ngß i có mßt trên tàu lên tßi trên 130 ngß i.

Trên mßt bißn bây giß đã không còn thßy bóng dáng con tàu đâu nßa, thay vào đó là nhßng vßt dßng bß nát cßa con tàu, nhßng tßm vßn bß nßi trôi lßnh bßnh trên sóng nßc. Xác ngß i chßt ! xác ngß i chßt trôi nßi quanh tôi, phß nß, đàn ông, con nít, già có, trẻ có. Tßt cß, không mßt ai còn đßc toàn vßn thân thß, không mßt ai còn sßng cß ..... Có lß tôi là ngß i sßng sót duy nhßt còn lßi cßa con tàu, ngoài tôi ra thì chß còn lßi toàn rßt là xác cßa ngß i chßt. Máu, là máu, tßng vßt loang dài chßy ra tß vßt thßng cßa nhßng xác chßt, theo dòng nßc trôi quanh tôi. Thßy trißu đßng lên, tôi rßng mình nghĩ đßn đàn cá mßp đßng lßn qußn quanh đây chß thßy trißu lên cao sß theo mùi máu mà kéo đßn, thì cho dù tôi có còn sßng thì vßn phßi làm mßi cho đàn cá mßp nhß nhßng xác chßt kia mà thôi! Tôi vßn tay cß gßng chßp lßy mßt mßnh vßn đß bám vào, tôi bám chßt vào mßnh vßn, nhßm mßt lßi cßu nguyßn, đßn mình chß chßt, và trong cái khoßnh khßc tuyßt vßng đó tôi đã nghĩ đßn gia đình, nghĩ đßn nhßng ngß i thân thßng rußt thßt, đã không bißt đßc rßng tôi đã bß thßy gißa bißn cß và làm mßi cho cá mßp. Vĩnh bißt tßt cß .....

Câu chuyßn bßt đßu: Chußn bß ra đi tìm tß do, dân chß, hßnh phúc, mßno

3 giß sáng thành phß Nha Trang vßn còn chìm trong gißc ngß, hàng trß đßn bên đßng Nguyßn Thái Hßc tßa ánh sáng mß mß, soi bóng tôi trên đßng. Vai mang cái phao (lßi rußt xe hßi đßc bßm cßng lên) giß làm dân đi tßm bißn sßm (đßi vßi ngß i dân Nha Trang thì vißc có ngß i đi tßm bißn vào lúc 3- 4 giß sáng là chuyßn thßng) tôi rßo bßc thßt nhanh hßng vß phía bißn cho kßp giß hßn. Xußng tßi bãi cát, tôi đßa mßt nhìn quanh dò xét đßa thß, bãi bißn vßng lßng không mßt bóng ngß i, tôi yên tâm cßi bß áo ra chß mßc chißc qußn cßt, giß vß làm vßi đßng tác thß đßc trßc khi bßc xußng nßc. Tß xa, vß phía bißn có ánh sáng mù mß cßa mßt chißc thuyßn câu đßng tißn vào bß, tôi lßi đßo mßt nhìn quanh kißm soát lßn cußi trßc khi rßi bãi cát. Bßc xußng nßc, tôi nhßi ngß i bßi nhanh vß hßng chißc thuyßn câu, trß lßi đßng mßt mß, mßt bàn tay vßn ra kéo tôi lên chißc thuyßn. Thuyßn lßt nhß trên mßt bißn hßng vß “Hòn Tre” cá nhân tôi thì phßi nßm sát xußng khoang thuyßn không đßc ngß i đßy cho đßn khi tßi chß nßp ngoài đßo Hòn Tre.

Hòn Tre là mßt hòn đßo lßn, nßm cách bß bißn và hßi cßng Nha Trang khoßng chßng 6 cây sß, cß dân trên đßo này rßt ít chß chßng vài chßc gia đình, hßu hßt đßu sinh sßng bßng nghß chßi

đ đoán, chúng tôi đ c l nh “b c” toàn b s đ u ch y máy lên b n chi c thuy n câu cùng v i m i ng i r i th ch đ ng ra tàu l n. Giây phút quan tr ng đã đ n, chúng tôi l n l t chuy n h t s đ u lên thuy n, còn chúng tôi thì n m sát xu ng thuy n bên trên đ c ph m t t m nylon đ che kín. B n chi c thuy n câu theo hàng đ c l ng l r i th ch đ ng h ng v tàu l n. Kho ng n a gi sau, chúng tôi đã c p đ c sát tàu l n đang b neo ch chúng tôi.

“Tàu l n” là m t chi c ghe đi bi n c a ng dân, dài kho ng 15 th c, r ng ch ng 3 th c, mà dân trong ngh đi bi n g i là “3 l c đ u b c”, đ u đ c chuy n c p t c và nhanh chóng lên tàu l n, chúng tôi cũng đã l n l t leo lên tàu l n. Tàu nh neo, ch y v n t c bình th ng nh là m t chi c tàu đánh cá bình th ng khác đang ho t đ ng quanh đó. Tôi leo lên mũi tàu tìm ch ng i, tôi đã gi t mình kinh ng c khi nhìn th y toàn b s ng i có m t trên tàu. Đông quá! Ch nào cũng có ng i ng i chen chúc, nh ng r i tôi cũng không l y làm quan tâm cho l m, mi n sao con tàu c ti p t c h ng mũi ra kh i h ng v Philippines. “Tháng ba bà già đi bi n” câu thành ng c a nh ng ng i hành ngh đánh cá, r t đ úng trong tr ng h p c a chuy n v t bi n đêm nay. M t bi n ph ng nh g ng, b u tr i trong v t v i muôn vì sao l p lánh. Sau khi đã b xa khu v c đánh cá trong vùng, con tàu m h t t c l c h ng mũi ra kh i. M t tr i đã ló đ ng t phía chân tr i, tr i đã đ n sáng t , t trên mũi tàu tôi có đ p quan sát rõ h n toàn b khung c nh trên tàu, đ i u kh ng khi p đ p vào m t tôi đ u tiên là m t n c bi n ch cách b tàu có ch ng non 1 th c, ch ng t con tàu đang b kh m vì ch quá n ng, con tàu nh đang o n mình tr n t i phía tr c v i s c n ng v t quá m c cho phép.

Trên khoang tàu la li t là ng i, tr c mũi, sau khoang, ch nào cũng có ng i. N ng đã lên cao, tuy m i sáng s m nh ng n ng gi a đ i đ ng đã mang l i cái nóng khó ch u trong ng i r i, vài ng i đã c i áo ra cũng nh t n đ ng h t t c nh ng gì kh dĩ có th che n ng đ c đ tránh cái n ng đã b t đ u gay g t. Ch duy nh t có th tránh n ng đ c là cabin tàu đã đ c dành riêng cho gia đình ch tàu, các h m tàu bình th ng dùng đ làm n i ch a cá sau khi thu ho ch đ c, đã đ c g b c n p h m đi dùng làm n i tránh n ng, nh ng có l d i h m tàu không khí quá ng t ng t oi b c nên c ch c ch c l i có ng i tr i lên đ h ng l y kho ng không khí tr ng tr i trên tàu, có ng i leo lên kh i mi ng h m thì cũng có ng i l i chui xu ng đ i h m tàu, cái quy trình “c c c” này c th mà ti p di n trong su t cu c di hành. Vài ti ng khóc c a tr em đã n i lên vì khát n c, ch tàu ra l nh cung c p n c u ng cho m i ng i, ng i l n thì đ c ba n p “bi đong”, con nít đ c g p đôi trong ngày đ u tiên, c cách kho ng ch ng 1 gi đ ng h thì l i c p ti p cho con nít, ng i l n thì ph i ch u nh n lâu h n. Vì ng i trên mũi cabin nên tôi đã nói chuy n đ c v i gia đình ch tàu, theo nh h cho bi t thì chuy n đi đã b g p khó khăn do đ a đi m b ti t l ra bên ngoài b i nh ng ng i chung vàng cho chuy n đi, do đó thân nhân c a nh ng ng i này đã “canh me” r t sát chuy n đi. Đó cũng là lý do khi n chúng tôi ph i ch đ i trong th ch đ ng h t hai ngày đêm, đêm th ba ch tàu quy t đ nh ph i ra đi b ng m i giá tr c khi vi c đ b . Tàu c p sát b bi n n i “kho g o” đ b c ng i, s ng i đ trù chính th c là g n 60 ng i. Không ng , khi tàu c p vào b thì ng i m i ng ngách túa ra leo lên tàu, và vì không mu n b l n nên ch tàu đành ph i ch h t s khách không có trong danh sách, sau khi ki m soát l i thì đ c bi t là con s ng i đã lên đ n h n 130 ng i.

Trái đã vào chiáu, gió thái lánh, mát đàn cá heo “dolphin” bái cáp theo hông tàu trông rát đáp mát, mát trái đáng tá lán xuáng chân trái, bóng tái bát đáu phá xuáng, con trăng tháng tuán treo láng trên đáu, bóng con tàu trông thát cô đán giáa bián cá mánh máng, con ngá i đã trán nên vô cùng nhá bé trác thiên nhiên, đầu đó váng váng tiáng cáu nguyán, lúc đáu nhá, sau to đán lên, và không hán háu nhá mái ngá i trên tàu đáu cáu nguyán theo tôn giáo mình. Bián hoàn toàn váng láng, không có bóng mát con tàu nào qua lái, không gian là mát màu đen che phá đán lánh ngá i, con tàu ván lám lái tái, tôi đác anh tài công ngá i cáa chá tàu đáa cho mát “ tám bát ” loang đáy đáu má đá che lánh, tôi cùng vài ngá i khác quáy quán phía bên trong tám bát cho bát lánh. Mát ngày mát đêm đã trôi qua trong an bình, mái ngá i thám cám tán trên đá che chá cho con tàu. Ngày thá hai, náng đáng nhá gay gát hán, náng nhá đá láa xuáng nháng tám thân đã ráp lên vì bá pháng náng, tiáng con nít khóc vang trái. Nác ! Nác đã trán thành mát thá quan yáu bát nhát trên tàu, chá tàu đã cá bán thanh niên lác láng đáng canh gác khu vác đá nác. Con nít đác áu tiên tăng láng nác uáng lên tá 6 náp lên 8 náp, nháng ngá i lán thì bá giám xuáng chá còn có mát náp mà thôi.

Ngày qua đi, đêm lái xuáng, tiáng kinh cáu lái vang lên, thánh thoáng lái có tiáng nán oá vang lên, đoàn lá hành nám đã đái trên mình háng cháu khí háu lánh láo cáa đái đáng vá đêm. Ngày háng cháu cái náng kháng khiáp, đêm vá lái phái đán nhán cái lánh, chá mái có hai ngày mà nháng con ngá i khán khá đã teo hóp lái, sác đá kháng đáng nhá đã không còn náa. Ngày thá hai cũng trôi qua bình an, nháng đoàn ngá i thì đã hoàn toàn đái sác, ai nám chá đó, phó mác cho con tàu muán đáa mình đi tái đâu thì đi. Tráa ngày thá ba thì sóng gió đã nái lên, mát bián đã không còn pháng láng náa, gió đã nái lên kéo mánh táng cán, báu trái ván vá, mây đen kéo vá đen kát, tá xa táng ngán sóng bác đáu đang kéo tái. Sóng to, gió mánh, khián con tàu chao đáo liên tác, táng cán sóng cao vái bác con tàu lên cao, nhìn xuáng đái là mát há sâu thám đán rán ngá i. Tôi cùng nháng ngá i khác trên mũi phái leo xuáng khoang tàu, vì quá nguy hiám náu cá tiáp tác lái trên mũi tàu. Đáng á giáa tráa mà tôi cáng ráng là đang lúc chiáu tái vì báu trái tái đen, chá tàu trán an mái ngá i ráng: “Đây là chuyán tháng thái, chá là “gió Nam”, gió Nam thì máy ngá i làm nghá bián coi nhá cám báa.” Há thát ra sao không biát, nháng mái ngá i đã quá hoáng sá và trán nên nhán nháo, khián con tàu đã bá sóng nhái chao đáo lái thêm trông tràn nhá muán lát úp. Chá tàu phái hét lán ra lánh, không đác nhán nháo, náu không muán tàu bá lát thì ai á đâu ngá i đó. Con tàu chuyán mình kêu rằng rác nhá muán vá ra táng mánh nhá, khián mái ngá i đang lúc hoáng sá càng thêm hoáng sá, tiáng than khóc, tiáng gái nhau vang lên thám thiát, ngá i ta đán các vào vái nhau nhá đá tìm sá che chá cho nhau.

Máa đã bát đáu trát xuáng, ngày càng náng hát hán, máa giáng tráng xóa cá mát khoáng không gian ráng lán giáa đái đáng, con tàu ván trái lên háp xuáng táng cháng nhá muán hát váng nháng thuyán nhân xuáng bián. Con tàu đã phái chuyán háng, không thá nào đi theo háng đã đánh mà phái cáp theo sóng đá tránh cho tàu khái bá lát úp, ngá i tài công chính cáa tàu, ngá i nám giá sinh máng cáa hán 130 thuyán nhân, giá đây đang gáng mình ôm chát bánh lái

v i s giúp s c a hai ng i khác đ gi cho con tàu kh i b l t, gi cho con tàu kh i b l t đã là m t vi c vô cùng khó khăn l m r i, vi c nh n rõ ph ng h ng đã không còn đ c đ t ra n a. Con tàu đã th t s l c m t ph ng h ng, m c cho sóng gió đ a đ y, m i ng i ch còn bi t c u nguy n và phó m c s m nh vào s may r i mà thôi. C n bão v n ti p t c qu n th o t tr a đ n t i, nh i con thuy n xoay vòng gi a c n bão đ , nh ng ng i trên tàu gi dây đa s đã ph i chui vào h m tàu đ tránh kh i b h t vng xu ng bi n.

Đ n t i thì c n bão ch m đ t, m i ng i ngoi ngóp bò đ y, may m n thay su t c n bão đ m i ng i v n đ c bình an dù đã ph i tr i qua m t ngày kinh hoàng khi n ai n y không còn lòng đ nào nghĩ đ n vi c ti p t c di hành thêm n a. Có ánh đèn ! Có ánh đèn ! M t ng i la to, r i nhi u ng i khác cùng la, c t ng nh là m . Nh ng qu th t, t h ng bên ph i c a con tàu có ánh đèn leo lét khi n khi hi n do s tr i lên h p xu ng c a con tàu. Tài công h ng mũi con tàu ch y th ng vào n i có ánh đèn, trông thì g n, nh ng th t ra thì tàu ph i ch y g n hai gi đ ng h m i đ n đ c. Càng đ n g n thì m i ng i nh n ra đó là m t hòn đ o, đ o nh ng có ánh đèn, nghĩa là có ng i sinh s ng trên đ o. M i ng i m ng r qu t n trên đã đ n đ t con tàu đ n n i bình an. Con tàu đang ngon tr n, b ng nghe đánh..... m m t ti ng l n, ti ng máy tàu g m rú liên h i, anh tài công la n “Ghe m c r ng”, anh tài công c g ng b ng m i cách đ xoay chuy n con tàu nh ng đành bó tay đ ng nhìn, nhìn mũi tàu gh ch cao p hía tr c, tôi đoán là con tàu đã “c i” lên đá ng m r i. T ng đ t sóng m nh m đánh vào m ng tàu nh mu n phá v con tàu ra làm trăm m nh. Nhìn vào phía trong đ o, th y không còn xa l m, t ch con tàu g p n vào đ t li n kho ng ch ng vài trăm th c. Ph i r i tàu đi tìm ph ng ti n c p c u thôi, có ng i lên ti ng đ ngh . Th là m t s trai tráng kh ang ch ng 20 ng i trong đó có tôi, tình nguy n r i tàu đi vào đ o tìm ph ng ti n c p c u, chúng tôi đ c qu n dây th ng th t ch t r i l n theo đó mà vào ch nông h n đ đi vào b , th t may m n là vào lúc đó th y tri u đang rút xu ng cho nên chúng tôi có th đi b vào đ o đ c, đ i chân tôi là muôn ngàn nh ng con c u gai cùng v i các lo i v nghêu, v c, mà tôi đã ph i gi m lên khi n cho lòng đôi bàn chân b c t đ t ngang đ c, khi n đau rát bu t óc. Chúng tôi l n mò, n i đuôi nhau ti n vào đ o, đ t chân đ c lên bãi cát trên đ o, chúng tôi n m nhào ra ngh l y s c. H i t ng l i c n bão v a qua, tôi v n còn hãi hùng và th m cảm n n trên đã che ch , b ng không có l gi này chúng tôi đã vùi thây gi a lòng bi n c r i. L y l i đ c s c, đoàn ng i ti p t c b c sâu vào trong đ o, riêng tôi thì còn quá m t nên cũng ch ng v i v b c theo h . Vì lý do đó, cho nên tôi tr thành ng i cu i cùng p sau chót c a đoàn ng i. B t ng , hàng lo t đèn pha t p hía trong đ o b t sáng chi u th ng vào chúng tôi. Có ti ng hô to..... ai đó, đ ng l i, vào đây làm gì? Lúc đ u chúng tôi nghe không rõ vì gió bi n th i cùng v i ti ng sóng, h n n a h l i nói ti ng Vi t phát âm gi ng B c khi n chúng tôi ng là m t th ti ng ngo i qu c, có th là ti ng Phi. Chúng tôi đã vô cùng m ng r vì bi t đ c mình đã t i n i ch n mà mình mu n.

Chúng tôi v a đ a c hai tay lên tr i, v a làm đ u cho h bi t r ng chúng tôi đ n đây là do thi n chí và c th ti p t c b c t i. Nh ng càng đ n g n thì chúng tôi nh n ra rõ ràng là ti ng Vi t ch không ph i là ti ng ngo i qu c. Có ti ng hô qua loa phóng thanh. T t c đ ng l i..... n u không s b b n b . Tr i ..... chúng tôi đã l c vào đ o c a Vi t Nam r i!

Chúng tôi lập tức đổ ngả đi, hai tay vịn đũa thò ngó khố đi đũa, chúng tôi há ý vịn nhau là: đũa qua mắt đũa c h, chúng tôi phả nói ráng tàu vát biên do nhà nác tá chác ra đi. Khi nói nháy, chúng tôi ngám hai ngá ý: Thá nhát, khi biát là chúng tôi ra đi do nhà nác tá chác thì há sá tìm pháng tián giúp chúng tôi. Thá hai, náu không giúp đác gì thì há cũng sá không làm khó đá chúng tôi, tráng háp tá lám là há sá bát trá vá đát lián đá đi tù, trong tráng háp này thì mái ngái sá an toàn hán cá.

Giáng nói kia tiáp tác vang lên: Tát cá đáng yên tái chá đái lánh .....Thái gian láng lá trôi qua trong ngát ngát. Khoáng cháng hán 10 phút, thì đát nhiên tá phía bá cát mát loát láa da cam táe lên cùng lúc vái nháng tráng sáng liên thanh ná rán trái, tôi giát mình ngá vá phía đoàn ngái. Tôi nhá bá hoa mát vì tháy máu tá các tháy ngái phun ra kháp nái, tháy ngái đá p xuáng, tiáng rán la thám thiát vang lên nhá muán xá tan màn đám. Viát cáng giát ngái..... nghĩ thá xong là tôi vái vàng bò hát tác lác đá tránh ra xa khái đoàn ngái và đáng lên vùng cháy vá phía bián, vài ngái khác trong đoàn ngái cũng cá gáng mang tháng tích vùng cháy ngái cá trá ra bián, mát sá chá cháy đác náa cháng rái thì ngã xuáng nám lái luôn. Báng tát cá sác lác còn lái trong ngái, tôi cháy tháng và nhào ngái ra bián, giám lên cáu gai, váng nháu, váng cá mà cháy càng xa, càng tát, trong tôi bây giá không còn có cám giác đau đán do bá cáu gai đâm tháng chân náa, tôi hoàn toàn á trong tráng thái vô cám. Sau cùng thì tôi cùng vài ngái khác cũng đã cháy ra đác nái con tàu mác cán. Mái đián bián trên đá đã đác chúng tôi táng thuát lái, thác ra thì mái ngái đã nghe đác tiáng sáng ná tuy không biát chuyán gì đã xáy ra, nháng cũng phán nào đoán ra đác là đã có chuyán không lành. Khi nghe chúng tôi báo cáo lái mái chuyán, mái ngái đã vô cùng hoáng sá. Tát cá đàn ông, trai tráng trên tàu, đáu đác huy đáng xuáng đá đáy con tàu ra khái vùng đá ngám.

Trái đã phá lòng ngái ! Sác cáa con ngái làm sao cháng chái lái vái sác mánh cáa thiên nhiên, chúng tôi cá đáy đác con tàu xá đách đi mát chút, thì lập tác các ngán sóng lái đánh đáy con tàu trá vá trí cũ. Đang lúc tát cá đang cá gáng đáy con tàu thì sáng lái ná vang rán, đán bay nhá rái vá phía con tàu. Có tiáng thát kinh hãi... có ngái trúng đán... có ngái trúng đán, tiáp theo là nháng tiáng khóc, tiáng kêu gào, khung cánh rái loán cá lên, mánh ai ngái đó cháy tìm chá náp, nháng náp vào đâu bây giá, giáa trái nác bao la và con tàu khán khá đang phái háng cháu nháng vát đán tá nháng con ngái tàn báo? Sáng đã thôi ná liên hái, nháng ván tiáp tác ná cám cháng, và thánh thoáng lái có ngái gào lên kêu cáu khi thân nhân mình trúng đán. Phái á vào hoàn cánh trên thì mái có thá cám nhán đác hát cái không khí đã man, tàn báo, đáy kháng bá mà không thá có ngái bút nào lát tá đác hát. Sáng ván ná lai rai, đoàn ngái ván cá gáng trong tuyát váng đá đáy con tàu. Nháng bát lác! Hoàn toàn bát lác! Mái ngái đã kiát sác vì đói lánh, da thát mái ngái đã thâm tím đi vì lánh. Tát cá đáu buông xuáng leo lái lên tàu phá mác cho trái. Suát đám đán ván ná, ngái tiáp tác chát vì đán, tiáng kêu khóc ván cá vang lên mái khi có ngái trúng đán chát. Tá nái xa xa, có tháp thoáng ánh đèn chiáu sáng tá mát hán đá khác bên cánh. ....

Trái sáng dần, tiếng käng buäi sáng phía trong đò vang lên. Đoàn người täi nghiäp däi mät vä häng đò trông chä phép lä. Trên đò nhän nhäp hän lên, bä đäi chäy täi chäy lui, gia đình thân nhân vä con cäa bä đäi cũng chäy ra đäng nhìn con tàu nghiêng ngä. Đän bà, con nít trên tàu đäc cho lên mũi tàu häng vä trong đò quä läy xin đäc cäu giúp. Tiếng kêu khóc vang đäi träi xanh, tiếng con người Viät Nam khän khä đang quä läy nhäng con người Viät Nam khác ngäng tay bän giät đäng bào mình. Läch sä Viät Nam tä bao nhiêu ngàn năm nay chäa bao giờ có nhäng trang sä ô nhäc nhä thä này. Ô käi... phép lä xäy ra, có bóng cäa nhäng bàn tay väy phät nhä báo cho thuyän nhân biết là hä có thä vào bä đäc räi, nhäng cái väy tay mäi gäi tä phía trong đò đã làm mäi người nhä säng läi. äu tiên cho đän bà và con nít vào träc, dây thäng đäc läy ra quän chät vào mình, cùng väi sä giúp säc cäa vài thanh niên, säi dây thäng dài đäc näi tä con tàu vào thân cäa nhäng người xuäng tàu läi vào bä. Đoàn người räi con tàu xa dần dần tiến vào bä, dây thäng vän đäc quän chät vào người, cách bä chäng 100 mét nhäng vän chäa thäy người tä trên bä ra cäu giúp. Bäng nhiên súng läi nä. Träi äi! súng nä nhäm vào nhäng người đang quän chät dây thäng ngang mình đä vào bä, thä là chä còn có chä chät mà thôi, làm sao mà có thä chäy thoát đäc khi säi dây oan nghiệt đang träi mäi người läi väi nhau. Không mät ai còn säng sót qua trò chäi man rä cäa lũ người không tim trên đò. Tiếng kêu gào thảm thiết läi vang lên cäa nhäng người chäng, người cha, khi nhìn thäy cänh vä con mình bä bän giät vô cùng man rä nhä trên. Đän bà con nít läi đäc đäa lên mũi tàu chäp tay häng vào đò mà van läy xin đäc buông tha, đáp äng läi nhäng läi van xin thảm thiết này là nhäng tràng đän läi nä tiäp, bóng người đän bà väi tä thä hai tay chäp vào nhau vì đang quä läy ngã chú xuäng biển tä trên mũi tàu, cùng lúc väi các em trä bät ngờ a ra sau giäy chät vì trúng đän.

*Tàn bäo, man rä, không thä nào tä hät.
Tàu väng đá ngäm räi, phäi räi tàu thät nhanh.*

Näng đã lên cao, tä trong đò bóng dáng bä đäi Viät cäng chäy läi ä súng đäc mäi người trên tàu nhìn thäy rõ män mät. Täm phäng che súng đäc kéo xuäng, nòng súng đäc hä xuäng. Träi äi !.... Mät cây súng pháo väi nòng súng dài có đän 10 thäc đäng hiän ra träc mät mäi người trên tàu. Kinh hãi.... hän loän trên tàu đã diän ra, chä cän mät trái đän pháo tä khäu súng đó mà trúng vào con tàu thì tät cä chä còn là tro bäi. Cäu nguyän, và đän mình chä chät, vì sä không còn ai säng sót sau khi trái đän đäc khai häa bän träc xä vào mät mäc tiêu cä đän hä là con tàu. Nhäng không, täm phäng đã đäc kéo läi che đäy khäu súng, nòng súng đã đäc nâng lên cao, không còn ä vä trí sän sàng nhä đän näa. Bóng dáng bä đäi läi chäy nhän nhäo, và hä đang läp ráp chân “ đä ” cäa cây súng cäi. Đã man, tàn bäo, bä đäi cäng sän Viät Nam vì tiäc mät quä đän súng pháo län, nên đang thay vào đó là đän súng pháo nhä hän, và đó là trò chäi giät người cäa hä.

M... quä đän đäu tiên đä c bän ra rät xuäng biän cách con tàu chäng vài thä c, mäi ngäi chäa käp hoàn hän thì. M... quä đän thä hai rät chính xác ngay mũi tàu, thät xäng väng tung täe, máu đä chan hoà, cùng lúc väi hàng loạt đän län nhä vang rän khäp näi, tay chân, máu thät, vung väi khäp mäi näi trên tàu, con ngäi län län, vät väi vät thäng, khung cänh cäa đäa ngäc trän gian đang phäi bày träc mät tôi. Sau tiäng thät đầu thäng, hải hùng cäa ngäi phän näm bên cänh tôi. Tôi vùng däy, nhäi mình phóng ra khäi con tàu, mät ngän sóng cuän tôi ra xa cùng lúc väi mät trái đän khác rät ngay giäa thân tàu, con tàu gäy đäi và chìm xuäng biän. Tät cä sä kiän xäy ra chäa đäy 1 tiäng đäng hä, sau khi tiäng käng buäi sáng trên đäo vang lên.

Chung quanh tôi xác ngäi chät trôi vät väng khäp näi, nhäng ngäi còn säng sót thì vän phäi đang län häp väi täng cän sóng biän, và tä trong bä đäo nhäng tên bä đäi Viät cäng khát máu vän giäng súng nhäm bän vào nhäng ngäi säng sót, rät may là nhä sóng biän nhäi lên häp xuäng mà cái đäu tôi trä thành mät mäc tiêu khó bän trúng cäa nhäng kä sát nhân, có ngäi đang cä gäng bäi ra xa khäi täm đän, nhäng näa chäng thì tôi bäng thäy näm bät đäng trôi vät vä trên biän, tôi biät räng hä đã trúng đän hoäc chät vì vät thäng quá näng. Thäy triäu đã lên cao, sóng biän không còn đánh mänh näa, và cũng chính vì väy mà nhäng ngäi säng sót khó tránh khäi täm ngäm cäa lä sát nhân. Tät cä đã vänh viän ra đäi, tôi cũng đã trôi ra xa khäi täm đän và đang näm chäi väi giäa đäi däng bao la, khung cänh hoàn toàn im läng đän rän ngäi. Tôi nhäm mät läi cäu nguyän, nghĩ đän gia đänh đang còn ä läi đät liän xa xôi, chä trong chäc lát näa thôi nhäng con cá mäp sä kéo täi và tôi sä chät vì bä cá mäp ăn. Nghĩ täi cá mäp, tôi hoäng sä mät ra. Và käi, tä häng xa tôi nhìn thäy mät chiäc thuyän câu đang trôi vä häng tôi. Thoät đäu, tôi cä täng bä đäi công sän Viät Nam hä quyät tâm đäu i tän, giät tuyät, nên không dám bäi läi gän. Nhäng nhìn kä läi thì tôi nhän ra trên chiäc thuyän đó hoàn toàn im läng, không có mät sä di đäng cäa bät cä ngäi nào trên thuyän, tôi häi väng tâm và cä gäng bäi läi gän thuyän. Näm đä c be thuyän và leo lên thì tôi trông thäy có ngäi trên thuyän, nhäng mäi ngäi đang näm ä thä näp. Thäy tôi leo lên thuyän hä bän quay läi säp läy tôi và xin tha mäng, tôi không có thäi giäi thích gì cä, bät ngäa ra näm bät đäng trên sàn tàu. Sau khi đã hoàn hän và häi chuyän nhau thì tôi mäi vä lä ra hä cũng trôi dät vào đây và cũng bä bän nhä chúng tôi. Thuyän cäa hä xuät phát tä Phäc Tänh, Bà Räa, trên tàu gäm 13 ngäi gäm 11 ngäi đàn ông và 2 đäa trä, bé chä vào khoäng 9 tuäi, bé em trai khoäng 6 tuäi. Ba cäa hai em bé này đã bä bän vä đäu näm chät ä phía mũi thuyän, mät thanh niên khác bä bän nát mät phän vai hai bên, hai cánh tay chä còn dính liän bäi phän da còn läi trên vai, đang näm thäi thä đäi häm máy, tình träng cho thäy là anh này sä khó thoát chät do vät thäng quá näng.

Trong khi con thuyän đang trôi vät vä nhä thä thì cũng có đä c 4 ngäi khác tä chiäc tàu bä bän chìm träc đó thoát chät, leo lên đä c con thuyän mà chúng tôi đang có mät. Nhä väy là täng cäng sä ngäi thoát chät cäa hai chiäc thuyän là 16 ngäi, con sä trên 130 ngäi đã bä bän chät väi thä däi lòng biän länh. Sóng län quá, có ngäi räi xuäng biän.

Con thuyán cá tiáp tác trôi vát vá trên bián, nháng càng lúc càng rái xa khu vác nguy hiám, lúc này đã vào khoáng 10 giá sáng, nhìn sang bên trái cáa con thuyán, chúng tôi nhìn tháy mát hòn đáo khác cách chúng tôi không xa lám. Nghĩa là con thuyán cáa chúng tôi đang nám giáa vá trí cáa hai hòn đáo. Hòn đáo này tôi đoán có lẽ là hòn đáo mà chúng tôi đã tháy tháp thoáng ánh đèn tá đêm hôm trác, đêm hôm bá bá đái Viát cáng tàn sát. Chúng tôi quyát đánh phái rái xa hai hòn đáo này càng sám càng tát náu còn muán sáng. (Đây là mát quyát đánh sai lám mà chúng tôi đã phái trá giá rát đát, sá đác nói đán ở đáo ná sau) chúng tôi dùng mái chèo cá gáng chèo con thuyán ra khái, vì bình xăng cáa con thuyán đã bá bán vá cháy hát đáu. Gió đã đái chiáu, thái con tàu tái nghiáp cáa chúng tôi trôi vào cái vô đánh. Con thuyán này dài cháng 6 tháng c, ráng gán 2 tháng c, loái thuyán dùng đá đi câu ven bá bián chá không thá đi xa hán. Váy mà nó cũng đã chá 13 con ngá i vát đác hàng trăm hái lý đá đán nái đây cùng chung sá phán nhá chúng tôi.

Chiáu xuáng đán, không gian yên tĩnh, không có mát bóng dáng cáa bát cá mát con tàu nào khác ngoài con thuyán cáa chúng tôi lác láng giáa đái đáng. Tái đán, chúng tôi phát giác ra mát chuyán chát ngá i khác, con thuyán đang bá vô nác tá phía đái lán tàu, thá là chúng tôi tìm cách chán nác không cho tràn vào, và cáng i canh cháng đá tát nác liên tác. Cá hai ngá i cho mái phián trác tát nác, sá phán cáa 16 ngá i sáng sót trên con thuyán này sá tùy thuác vào hai ngá i có nhiám vá tát nác ra khái tàu, náu cháng may há buán ngá, hoác mát quá mà chánh máng thì con thuyán sá chìm và mái ngá i cũng sá chìm theo con thuyán, nháng biát làm sao hán đây! khi mà tát cá mái ngá i ai cũng còn mang nét mát kinh hoàng vì mái váa phái trái qua mát bián cá quá đau tháng và.... phó mác mái viác cho Tháng Đá. Mát đêm kinh hoàng trôi qua, ngá i sáng phái sáng cùng xác chát trên mát đán tích vô cùng chát háp cáa con thuyán, ván đá vá sinh chung đã đác đát ra, là phái giái quyát cái xác chát ván còn ở trác mũi thuyán. Thát là tái nghiáp cho hai đáa trá, chúng kêu khóc thá m thiát không cho tháy táng ngá i cha thân yêu cáa mình. Chúng tôi cũng đành phái chịu lòng cáa hai em, nháng sang đán ngày thá ba thì chúng tôi phái giáu lán hai em mà tháy táng ngá i quá cá đá báo vá sác kháe cho nháng ngá i còn lái. Sau này biát đác hai em đã lán khóc lác vô cùng bi thám, chúng tôi chá còn biát rát nác mát đá dành hai em. Tình tráng cáa anh thanh niên bá tháng đái hám tàu đã trá nên tái tá hán vì không có thuác men cháy cháa, vát tháng đã thái ráa, biát là anh cũng sá không qua khái, tái ngày thá ba, sau khi tháy táng ngá i đàn ông ba cáa hai đáa trá, chúng tôi quyát đánh náu cho anh chút cháo trán vái đáng cát nhá là báa ăn tái cuái cùng trác khi ra đi, tôi là ngá i đã đút cháo cho anh ăn, suát báa ăn anh cá liên tác kêu cáu cáu sáng, tôi chá còn biát gát lá an ái vái anh là cá gáng chút cháo, rái mái ngá i sá đác cáu sáng. Sáng hôm sau, chúng tôi tháy anh đã nhám mát lia đái, thân thá anh tái xanh vì đã không còn máu. Chúng tôi cũng đã tháy táng anh và cáu nguyán cho linh hán anh sá mát đác siêu thoát.

Đã hán mát tuán lá lánh đánh trên bián, có mát đáu thát lá lòng là chúng tôi không há nhìn tháy bát cá mát tháng thuyán nào qua lái vùng bián này cá. Không lá chúng tôi đã lác vào mát vùng bián chát? Láng thác còn đác máy kí gáo sau ngày bá bán dùng đá náu cháo cá m hái cũng đã hát, nác uáng thì đã hát tá tráa, cán đói khát đang đát cháy ruát gan mái ngá i. Mát ngày

đói khát đã bứt đò u và sò còn tiếp tục không biết kéo dài đến bao lâu. Cậu Nguyễn, chò còn có biết cậu Nguyễn thôi, tất cả mọi việc đò u đã đò c sò p đò t và an bài do Trống Đò, con ngói đã trở thành vô cùng nhỏ bé trước thiên nhiên, vũ trụ.

Lối mũi ngày đói khát nọ, cái khát làm cho da thịt như muỗn bọc khô, môi nứt nẻ, đò u óc lúc nào cũng bám nh bìi thức ăn, nồm c uổng. Tôi nghỉ p hai đò a trở, suốt ngày chúng cò nói đò n miổng ăn mà trước đây mỗ chúng làm cho chúng ăn, hỏc thỏ nồm c uổng mà chúng thích. Mọi ngói nhỏ mê loổn đi vì đói và khát. Đò ng nhỏ lỏi cò u Nguyễn cò a chúng tôi đã thỏ u tỏi trở i xanh. Chiều hôm đó, trở i đò c n mỏ a, nhỏ ng hỏt mỏ a nhỏ nhỏ ng nồm c cam lỏ trong chuyổn thỏ n tiên, tỏi i mát thân thỏ chúng tôi, chúng tôi say sỏ a ngỏ a mỏ t lên trở i hỏ ng lỏ y nồm c mỏ a mà uổng, lỏ y thêm “can nhỏ a” trên tàu hỏ ng lỏ y nồm c mỏ a đò trở. Nhỏ ng trở i mỏ a lỏi đò n đò n mỏ t vổn đò khác. Thuyổn ngỏ p nồm c, thỏ là mỏ i ngỏ i xúm vào tát nồm c cho thuyổn khỏi chìm, rỏt may là cò n mỏ a không kéo dài, và còn may hỏn nỏ a là tỏ đó cho đò n ngày đò c cò u, cò vài ngày lỏi có mỏ t cò n mỏ a ngỏ n giúp chúng tôi có đò nồm c uổng. Vổn đò nồm c uổng đã đò c giỏi quyỏt, nhỏ ng còn thỏ c ăn? Chúng tôi đã không còn đò c bứt cò mỏ t thỏ gì đò có thỏ ăn đò c. Cò n đói cò dày vò, bám nhỏ chúng tôi liên tỏc, ngỏ i chúng tôi đã teo lỏi chỏ còn lỏ p da bọc lỏ y xỏ ng, hay nói cho đúng hỏn là nhỏ ng bọc xỏ ng biỏt bò, vì chúng tôi không thỏ nào đò ng vổng đò c nỏ a. Mỏ t hôm tôi bò xuổng hỏm máy đò c gỏ ng kiỏm thỏ xem còn gì có thỏ ăn đò c không, tôi trông thỏ y mỏ t chai “ xá xỏ ” mỏ i nhìn tôi cò tỏ ng đó là mỏ t chai đò ng đò u nhỏ t gì đó cò a mỏ y ngỏ i thỏ máy bỏ quên, nhỏ ng tôi cò cỏ m lên và ngỏ i thỏ. Mỏ t mùi thỏ m ngỏo ngỏ t bỏ c thỏ ng vào óc tôi, khỏ u giác tôi đò ng nhỏ mỏ ra tỏi đò hít lỏ y mùi thỏ m đó. Mùi thỏ m cò a mỏ heo, đúng vỏ y, chai xá xỏ kia là mỏ t chai dùng đò đò ng mỏ heo dành đò chiên đò ăn cò a các ngỏ phỏ. Tôi thỏ c ngón tay vào miổng chai và đò a lên miổng mút. Trở i ! Thỏ t là mỏ t thỏ cao lỏ ng mỏ vỏ mà tôi chỏ a hỏ đò c thỏ ng thỏ c qua bao giỏ, tôi cỏ mút lỏ y mút đò cái thỏ nồm c sỏ n sỏ t nhỏ ng vô cùng tuyỏt hỏ o đó. Chỏt nhỏ lỏi nhỏ ng ngỏ i iỏ trên, đò c biỏt là hai đò a trở, tôi bò trở lên vỏ i chai xá xỏ, không ai còn đò ý đò n tôi vì mỏ i ngỏ i đò u đã nỏ m liỏt. Tôi bò đò n hai đò a trở, thỏ ngón tay tôi móc mỏ t ít mỏ heo nhét vào miổng các em, nhỏ là mỏ t liỏ u thuỏ c tiên các em bỏ ng tỏ nhỏ i, tôi ra đò u cho các em cò bình tỏnh mà mút mỏ heo, nhỏ m chỏ ng các em đã đò n đò n có chút sinh lỏ c trở lỏ i, tôi trút mỏ t ít mỏ heo vào cái chén nhỏ a cho các em, còn lỏ i tôi dùng mỏ t chiỏ c đò a thỏ t vào chai xá xỏ có mỏ heo và kêu mỏ i ngỏ i lỏ i mút lỏ y chiỏ c đò a thỏ n kỏ điỏ u. Nhỏ có chai xá xỏ mỏ heo mà chúng tôi có đò c mỏ t bỏ a tỏ c sang trở ng nhỏ t trong đò i. Và cũng nhỏ chút mỏ heo tuyỏt vỏ i đó mà em bé trai có chút sinh lỏ c ngỏ i nghỏ ch phá cái máy radio nhỏ xíu bứt khiổn đò ng, cái radio bỏ vỏ lỏi ra mỏ y sỏ i dây kỏ m nhỏ, mỏ t bác lỏ n tuỏ i trên thuyổn có sáng kiỏn uổn mỏ y sỏ i kỏ m nhỏ đó thành nhỏ ng cái móc câu, dùng cỏ c cỏ t các móc câu đó lỏ i, cỏ y các con cỏ nhỏ bám theo be thuyổn làm mỏ i.

Kỏt quỏ thỏ t bứt ngỏ khỏch lỏ, buỏ i đò u tiên bác câu đò c hai con cá lỏ n đò bỏ ng bàn tay ngỏ i lỏ n. Cái cỏ t buỏ m vô đò ng đò c bác y chỏ ra tỏ ng miổng nhỏ dùng đò nhóm bỏ p. Cũng may là trên thuyổn còn có đò c cái hỏ p quỏ t còn sỏ đò ng đò c. Hai con cá đò c bác nồm ng lên chia đò u cho mỏ i ngỏ i. Tỏ đó chúng tôi đò c chia ra làm công viỏ c chỏ cỏ t buỏ m đò giỏ lỏ a, bác y làm công viỏ c câu cá. Ngày nào có đò c vài con cá thì bác chia đò u cho mỏ i ngỏ i đò c mỏ t miổng bỏ ng hai ngón tay, ngày nào không câu đò c thì mỏ i ngỏ i nhỏ n đói uổng nồm c mỏ a cho

qua cán đái.

Chúng tôi đã trôi trên biển 20 ngày qua rồi, nhưng vẫn không nhìn thấy bóng dáng của một chiếc thuyền thuyán nào, mãi khi chiếc xuáng tôi tháng bò lên trác mũi thuyán nám trông ngóng bóng dáng một con thuyán. Nám nhìn nhưng con chim hải âu sán mãi trên biển mà lòng tôi tan nát, không ngờ rằng cuộc đời của mình lại kết thúc trong bị thám như thế này. Số nhát là mãi khi chiếc xuá, màn đêm chuán bá buáng xuáng, chung quanh là một màu tối đen, không khí chết chác của nháu quán đầu đây. Học nháng khi trái nái cán giáng, táng lán sóng cao như mái nhà bắc con thuyán lên cao, rồi nhán con thuyán xuáng đáy, rồi lại bắc lên, cán thá kéo dài hàng mấy giờ đồng hồ liên khián chúng tôi vô cùng sợ hãi. Tình trạng cô đơn giữa đại dương bao la kéo dài cho đến tận ba thì chúng tôi nhìn thấy con tàu đầu tiên. Thật là không còn gì diệu nát đáng cán vui mừng của chúng tôi, chúng tôi reo mừng, reo la cáu cáu, vì nghĩ rằng chắc chắn là mình sẽ được cứu.

Nháng, ô kìa ! Chiếc thuyền thuyán vẫn lơnh láng rán cá phẳng phẳng cháng buán ngá đán chúng tôi, mặc dù khoáng cách của đôi bên quá gần, gần đến nỗi chúng tôi có thể nhìn thấy thấy thá trên chiếc tàu buôn đang táp trung trên bong tàu để nhìn chúng tôi. Con tàu khuát đáng á chân trái, chúng tôi ngáng, hỏi họáng, sao lại có chuyến đi lòng nháu vậy ? Sao lại có những người vô tình tâm đến như vậy? Thấy người sắp chết sao không cứu? Người này câu hỏi cứ quay trong đầu tôi cho tôi đến khi tôi lám ngáng đi vì mệt mỏi và thát vọng.

Lại có thêm bóng dáng một chiếc tàu buôn tá đáng xa, như được tăng thêm sức, tôi cùng vài người khác vùng dậy tráng lên mũi ra cứu cứu, và cũng như chiếc tàu thánh, họ lánh láng bá đi một chỗ cho chúng tôi kêu gào đến kiệt sức. Thế đó rồi đi, mãi ngày chúng tôi nhìn thấy hàng chục chiếc tàu buôn qua lại trong vùng nhưng không một chiếc nào cứu vớt chúng tôi. Thật chí, có ngày chúng tôi còn nhìn thấy hình ảnh của Má đang thao diễn trên biển với máy bay phán lác lên xuáng trên các chiến hạm. Thế đó kia này, tôi đoán là chúng tôi đang ở đâu đó trong vùng vánh Philippines. Chiều ngày 30 trên biển, chúng tôi tuyát vọng trong mán, không còn hỏi sự kêu cứu nữa, mặc cho các tàu buôn vẫn qua lại nhìn chúng tôi sắp chết. Tôi nằm xái trên mũi con thuyán để một hàng nhìn chiếc tàu buôn mang hàng chá Nhát chá đáy nháng cây gỗ vái đáng kính hai người ôm, chiếc tàu buôn đó, cũng như những chiếc khác trước đây, cũng lơnh láng băng qua trước mắt chúng tôi mà đi tháng, tôi cũng cháng buán ngá theo làm chi vì quá chán ngán với thái độ nhân tình. Khoáng hai tiếng đồng hồ sau, tôi đang nằm nhìn một trục xuáng đến thì bỗng giật mình vì tiếng còi hò ngân dài, tiếng còi hò giữa biển khián nghe vang dội, tôi nhám mình dậy nhìn thì trông thấy tá đáng xa chiếc tàu buôn cháng mà tôi nhìn thấy từ chiếc xuáng chúng tôi. Và..... Trái ! Thấy thá trên tàu đang nhán nháp với dây tháng và phao cứu cứu, và quan trọng hơn nữa là nó đang giám đến tận cửa đáng láa thá lại gần thuyán chúng tôi mà tàu chúng tôi không bắt do sóng vá. Dùng thân tàu to lớn như ngọn núi, chiếc tàu buôn chặn lại các ngọn sóng đang vá vá phía ghe chúng tôi như một bà mẹ đang bế con bé bỏng của mình, các thấy thá đang cứ ngỡ ngáng các sự

dây thừng sang phía chúng tôi. Họ đã cõu chúng tôi, sau khi đã cõt đứt c dây thừng vào thuyán chúng tôi, họ đã kéo đứt c con thuyán cáp sát hông chiếc tàu buôn, chiếc thang dây đứt c buông xuống, chúng tôi táng ngái mát dái sá phá giúp cáa các tháy thá trên chiếc tàu buôn, chúng tôi đã lán lát lên đứt c chiếc tàu buôn an toàn. Leo lên đứt c bong tàu chúng tôi ngã sóng soài xuống và nám im không cá đáng gì đác náa, vì tát cá sinh lác còn lái đã đứt c dán lái cho viác leo lên chiếc tàu buôn to lán kia sau gán hai tiáng đáng họ cá gáng thác hián.

Con thuyán nhỏ bé tái nghiáp cáa chúng tôi đứt c kéo theo sau chiếc tàu buôn, nháng sau đó có lá vì lý do an toàn đã đứt c cát bá, nhìn chiếc thuyán bé nhỏ tái nghiáp đã cõu mang chúng tôi mát tháng trôi ráng rá trên biển đang tát chìm xuống biển, chúng tôi không hán mà ai cũng bát lên tiáng khóc chào vĩnh biệt con thuyán.

Tái đán, chúng tôi đứt c cho xuống nác mát áp lánh, mát loái nác xuống thông đáng cáa ngái Đái Hàn có pha đứt c. Thát là mát cám giác khó tá, khi cám ly nác trong tay nháng cháa xuống đứt c vì quá vui máng vì đã đứt c cõu sáng, tát cá xáy ra nhá mát giác má. Sáng hôm sau chúng tôi đứt c cho ăn cháo loãng vái nác táng (xì dá) chúng tôi ăn nhá cháa bao giá đứt c ăn. Nháng vì sá chúng tôi bá bái thác, tháy thá trên tàu đã không cho chúng tôi ăn nhiáu, váy mà cũng có ngái sá khi ăn xong bán quay qua ói xái xá vì bái thác. Sau khi tìm hiáu, chúng tôi đứt c biết đây là mát chiếc tàu chá mán cáa mát công ty hàng hái Nhát Bán vái tháy thá đoàn và thuyán tráng là ngái Đái Hàn, chiếc thuyán đang trên đứt c ng chá gá tá Pakistan vá Okinawa, mát hòn đáo nám vá phía các Nam nác Nhát. Viên hoa tiêu cho chúng tôi biết đián biển cáa sá viác nhá sau: Lúc chiáu (là lúc mà tôi nhìn tháy chiếc thuyán) ông ta đã tháy con thuyán cáa chúng tôi và đã báo cáo lên thuyán tráng xin phép đứt c táp cáu, nháng viên thuyán tráng cho biết là ông ta không đứt c phép làm váy, náu không tát cá nhân viên ká cá ông sá bá mát viác và gáp rác rái, vì váy mà chiếc tàu ván táp tác hái trình nhá tôi đã tháy. Tuy nhiên, viên hoa tiêu ván cá táp tác van nài thuyán tráng vái lý do là sán sàng bá mát viác, chá tháy ngái sá p chát mà không cõu là không đứt c. Hán náa, theo tin tác khí táng cho biết thì tái nay bão sá kéo tái và chác chán ráng con thuyán vát biên sá bá nhán chìm xuống biển. Viên thuyán tráng đã khóc và cháp nhán vát chúng tôi. Vá trí mà chiếc tàu buôn đã cõu chúng tôi nám cách đáo Lá Táng (Luzon) cáa Philippines khoáng 60 cây sá. Và náu chúng tôi có sáng sót qua cán bão này thì chúng tôi sá trôi ra tái án Đá Dáng, vì gió đã đứt c chiáu và chúng tôi sá khó có cá hái đứt c cõu thoát vì đó không phái là hái trình cáa tàu buôn.

Chúng tôi cũng đã táng thuát lái chuyán vát biên kinh hoàng cáa chúng tôi cho thuyán tráng và toàn thá tháy thá trên tàu đứt c biết. Sau khi nghe chúng tôi táng thuát, thuyán tráng đã đánh đián vào đát lián thông báo cáp tác, vì tráng đó qua tin tác ông cũng đã biết đứt c chuyán vát biên kinh hoàng này do nháng ngái sáng sót tráng đó táng thuát lái. Sá là trong cái đêm kinh hoàng đó, khi chúng tôi bá bá đái Viát cáng tàn sát dã man, thì có 8 ngái đàn ông nhìn tháy có ánh đèn trên mát hòn đáo á tá phía xa, cách nái chiếc thuyán bá nán cháng vài hái lý, nên thay vì á lái chá chát, họ đã láng lá dùng các can nháa có trên tàu đứt c vá phía hòn đáo

có ánh đèn đỏ để tìm sinh lực. Họ đã tìm đúng sinh lực, vì đó là hòn đảo thuộc chủ quyền của Philippines. Họ đổ bộ lên đảo và thả bom ngay đêm hôm đó. Đêm đó, quân trú phòng trên đảo đổ bộ như báo động và sẵn sàng đổ bộ vào các thuyền nhân mất, họ cho biết là có nghe tiếng súng nổ suốt đêm, và súng pháo kích sáng hôm đó, nhưng không thể làm gì khác hơn ngoài là đứng nhìn, vì hòn đảo đang chìm ra cuộc tàn sát thuộc chủ quyền của Việt Nam. Tóm lại, trong khi chúng tôi vẫn còn đang lênh đênh trên biển đúng một tháng, thì đã có 8 người trên chiếc “ghe ông C” đã đổ bộ lên đảo và thoát do bị sang đảo Phi.

Những tin tức về thuyền nhân Trường Sa, Bộ Nội Vụ Nhật Bản đã đồng ý cho chúng tôi cấp báo Okinawa, thuyền nhân Trường Sa hoan hỉ loan báo tin này cho chúng tôi biết và chúc mừng chúng tôi thoát nạn. Ba ngày sau, chúng tôi cấp báo hời hợt Okinawa. Người đi đầu tiên bước lên tàu đón chúng tôi là một thông dịch viên tiếng Nhật, một sinh viên du học tại Nhật Bản trước năm 1975, hiện đang phụ giúp việc tại Caritas Nhật lo giúp đỡ những thuyền nhân Việt Nam đang trên biển tại Nhật Bản. Chúng tôi đã vô cùng xúc động vì nghĩ mình đã đổ bộ tái sinh lực trên đảo hai. Chúng tôi bắt đầu nhận tay từ giữa các viên nhân cứu mạng mình đổ lên đầu mình làm thủ tục nhận, những người này cũng đã khóc khi tiễn chúng tôi bước xuống tàu.

Bước xuống tàu, chúng tôi đã nhìn thấy một rừng phóng viên báo chí, các hãng thông tấn thế giới đang chờ sẵn để lấy tin tức, một cuộc họp báo đã đổ bộ lên chiếc thuyền của họ và thông dịch viên của các anh thuộc các hãng thông tấn và viết tại Nhật Bản. Sau đó chúng tôi lên xe bus và trở về nhà tại quận Motobucho, một trại tị nạn dành cho người Việt tị nạn đổ bộ coi là đảo Nhật Bản của Nhật và vẫn vẫn còn 300 người Việt hiện đang tạm trú dưới các quây gia đình tạm nhận để chờ đợi. Ngày hôm sau, tất cả các báo chí, đài truyền hình Nhật Bản đổ bộ vào cho chúng tôi đi báo tin đổ bộ vào hình ảnh và tin tức về chuyến vượt biển kinh hoàng do tác ác Việt cộng gây nên, và 30 ngày đói khát lênh đênh trên biển của chúng tôi. Cảm trên tay từ báo, nhìn vào hình ảnh của chính mình, tôi đã rúng động không còn nhìn ra được mình nữa, thay vào đó là một biển xanh và hời hợt sừng cao lên. Đồi dòng biển đã âm thầm chảy xuống vì hạnh phúc. Tôi biết mình đã thoát khỏi sự sống sót.

Chữ nghĩa của sự sống đã là một thảm họa của nhân loại. Khi thời khắc chữ nghĩa này xuất hiện trên thế giới, nó đã gieo rắc không biết là bao nhiêu nạn nhân vô tội. Cuộc vượt biển tìm kiếm do dự bị thảm và kinh hoàng của tôi cũng chỉ là một sự đóng góp vào kho tàng tác ác của chữ nghĩa của sự sống. Điều đáng quan tâm là hiện nay đổ bộ tị nạn và dân tộc Việt Nam vẫn còn bị chìm đắm dưới sự đổ bộ tài, toàn thể của đảo Việt cộng. Chỉ có một con đường duy nhất là phải chấm dứt cái chế độ man rợ này, không thể nào nói chuyện hoà hợp hòa giải với những con người và đổ bộ óc chai cứng vì đổ bộ quyền, đổ bộ lợi, mà họ đang thể hiện trên thân xác của những con người Việt Nam bắt đầu.